

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και τρίτων αριθμούστες χρόνον
την κλειστήν οικοποιεν γην των Παρθενώνων.

Έτος χίλια κι' οκτώ κι' ενκαίσα,
νάκ δρασις Ρωμηών με την γλώσσα.

Γ' αν θρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα και συνδρομαί— απ' εσθείας προς έμε,
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο— ο κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τά ξένα δυως μέρη— δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Μηνός Γενάρης δεκαεννά,
κρύσ' σ' τον κόσμο και χειμωνιά.

Εικοστούς μετρώ και χίλια,
και κοκκινίζουν μύταις και χείλια,

**Ο Κόντε Θεοτόκης ο Κοροφιάτης,
μιά μάγισσα κι' ο Ψόλινας σακάτης.**

Ή γρηά, που' μπρός σου βλέπει, εμπορει να προφητεΐσει
κι' έχει δύναμιν εκείνο το νοδόν γραβίνον
να προβλέψη μίαν δόξαν' στους Ρωμηούς άθιων.

(Ο Φασουλής τον λιγερό του κράτους Κυβερνήτη
αί μιας μεγάλης μάγισσας τόν οδηγεί τ' οσητα.)

Φ.— Πλησίασε την μάγισσα, μεγάλε τοσελητή,
κι' ερώτησέ την γιά πολλά, κι' εκείνη θα σου' πη.

Γιά στάλους και στρατεύματα
επικαλέσου πνεύματα
μαγείας τρομερά,
που κρύβουν γοερά.

΄Στα πνεύματα θυσίας,
βγάλε την ρεθικότητα,
την μάγισσα πλησίασε
και σοδαρός έρώτα.

Ρώτησε γιά την πατρίδα...
δρνηα στίκουν' στην άράδα,
κίτταξε μιά νικητρίδα,
κίτταξε μιά σουσουράδα.

Θεο.— Πρόσελθε, πνεύμα μαγικό
δαμονιομένου κόσμου,
και μάντασε τ' οριζικό
της Κυβερνήσεώς μου.

Έλα, Κόντε, μετ' έμε
στης μαγείας τ' ο κα' άν...
κίτταξε και μιά μαιμού
τι κουνήματα που κάνει.

΄Πές μου με τον Σιμόπουλο τί διάβολο θα γίνη
κι' αν έντως ή Κυβερνήσας καθός έστι θα μείνη,
κι' αν τάρα νέους Υπουργούς είναι καλόν να φέρω...
λάλησε, πνεύμα, λάλησε, κι' έπιθυμώ να ξέρω.

Έμπρός... άφροδες περπάτει...
και οί παροσμένους χρόνους
άρχοντες τρανοί, Κοροφιάτη,
πούχανε καίμους και πόνους,
μάγισσας σοφάς και μάγους έρωτούσανε να μάθουν
τί θα γίνουιν, τί θα πάθουν.

΄Ο κύριος Ανάργυρος θα φύγη γιά τά ξένα
κι' άλλομω σ' έμένα.
΄Ο κύριος Ανάργυρος παραίτησι δέν θέλει
κι' άλλης γιά την παραίτησι καμρηά δέν ανατέλλει.

Μή κίνει τον Ανάργυρον, μεθ' έννε μερκοί,
κίνησε τον Ανάργυρον, φωνάζουιν απ' έκει.
Δαμονιομένης μουσικής με παραφέρει μέλος
και κομφοβία παίζεται χωρίς άρχην και τέλος.

΄Από μάγικα κ'αυ βγαίνει,
κι' έλα ρώτα τί θα γίνη
γιά της στρουγγας της δυσμοίρου
τάς μεγάλας άπαιτήσας,
και γιά του κ'αρ' Αναργύρου
τάς προαφάτους παραίτησας.

Λαμποκοπά' στο χέρι μου μαχαίρι μαυρομάγκο,
φονιάζουιν καλικάντζ' αρεϊμαμά τ' οτσι Λοκάνικο,
κι' έξω και μέσα' στη Βουλή
τά δόντζα τρίζουν λόνκι,
και κ'αυ φλειει μου κ'αυ
ζητούν' Υπουργίλια.

